

(folytatás az 5. oldalon)

Gyakran halljuk: nem kell foglalkozni a történelemmel, minek búsongani a vesztesek történetén? Ha mélyebben megismerjük hőseink történetét, láthatjuk: szó sincs erről.

Bár a szabadságharcokat le tudták verni, az elnyomó hatalmak a békét nem tudták megnyerni – sem Ferenc József, sem Kádár János. Aradon át vitt a jobbágyfelszabadításhoz, a népképviselői

ország-gyűléshez, a nemzeti ősréghöz vagy a nemzeti bankhoz vezető út. Arad volt a példa azóta valahányszor a szabadságért kellett harcolni. A Kádár-rendszer sem élte túl, hogy az igazság 1956-ot illetően kiderült. S ha nem is valósult meg nagyon sok dolog mindabból, amiért harcoltak, a szabadságot – Albert Camus gyönyörű szavaival – „királyi örökségként” hagyták örökül nekünk. Eppen úgy, ahogy a világháború

vérzivataros esztendeiben a hazáért a hazától távol elesett, megrokkant, fogságot szenvedett fiúk is.

Októberi hőseink példája és üzenete ennyi: helyt kell állni. Helyt kell állni a nehéz időkben, s helyt kell állnunk békében is. Azt a kötelességet, amelyet az élettől kapunk, amelyet magunkra vállalunk, s amelyre felelősséget, el kell hordoznunk, békét kell teljesítenünk. Egyszerűen meg kell csinálnunk. Csakis így győzhet a jó a

rossz felett. A nagy kérdés már most csak az: hiszünk-e abban, hogy győzhet a jó a rossz felett? Azon múlik minden, hogy erre a kérdésre milyen feleletet adunk.

„A múltra való emlékezés nem más, mint a jövő iránti elkötelezettség.” – írja egy helyen II. János Pál pápa. Szánjuk tehát rá az időt, és emlékezzünk! Emlékezzünk családi körben, és emlékezzünk közösen! Emlékezzünk, hogy elvégezhessük a feladatunkat!

Emlékezzünk Budakeszi hőseire!

szentkirályi klára

a jeles reformkori országgyűlési képviselő Szentkirályi Móric családjából származott, 1936-ban született Budapesten.

Az államosítások, kitelepítések idején 1951-ben elővigyázatosságból költöztek Budapestről Budakeszire. A Rákóczi utcában, a számukra kiürített gyerekszobába, a család egyik barátja fogadta be őket.

A forradalom idején a fiatal lány – mivel egészségügyi tanfolyamon tanult – egy mentőcsapatban dolgozott – a harcok alatt szinte folyamatosan. 1956. november 4-én 11 órakor a szovjet ejtőernyős elitálakulatok által támadott Korvin köz közelében sebesültek men-

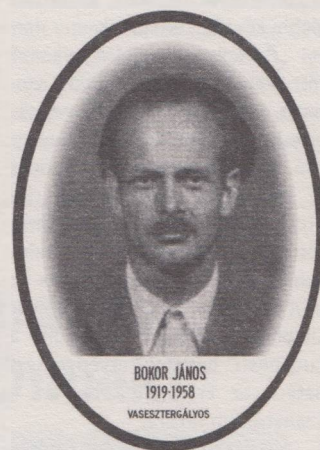
tése közben halálos fejlövést kapott. 20 évet élt.

A Református Teológia udvarán, ahova először eltemették, kopjafát állítottak Klára és két, a közelben elesett fiú tiszteletére. Végső nyughelyén, a Farkasréti temetőben márvány tábla őrzi emlékét.

BOKOR JÁNOS

az erdélyi Gyergyóújfalun született 1919. október 5-én. Az öt elemi után előbb szabóinas volt, majd vasesztergályosnak tanult.

Tizenhét éves korában elvesztette apját, ettől az időtől neki kellett vállalnia családjának az eltartását. 1943-ban behívták katonának. A keleti frontra került, ahol a következő

évben hadifogságba esett. 1945. őszén szabadult, a következő évben települt át Magyarországra. Raktárkezelőként majd vasesztergályosként dolgozott.

1956. október 26-án a

lövöldözést meghallva ment Sziklai Sándor házához, ahova a tömeggel együtt maga is behatolt. 1957. május 11-én tartóztatták le.

Első fokon a Fővárosi Bíróság Kelemen Gézáné vezetete tanácsa szándékos emberölés és izgatás vádjával tizenegy év börtönbüntetésre ítélte 1957. november 4-én.

A védő fellebbezése nyomán került sor a másodfokú tárgyalásra, ahol a Legfelsőbb Bíróság Népbírói Tanácsa Mecsér József elnökletével gyilkosság és szervezkedésben való részvétel vádjával halálra ítélte 1958. június 18-án.

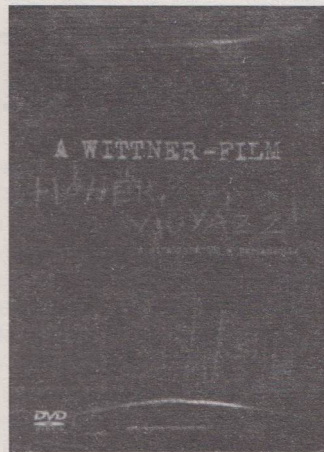
Az ítéletet majdnem fél évvel később, 1958. november 6-án hajtották végre.

Budakeszi Polgári Körök

Hóhér, vigyázz!

Október 10-én a Jobb Kor Polgári Kör és a Széchenyi Baráti Társaság a Prohászka Ottokár Katolikus Gimnáziumba hívta meg mindazokat, akik szerették volna az '56-os szabadsághős Wittner Máriát és történetét megismerni.

A Wittner Máriáról szóló portréfilmet az emlékezők és korabeli dokumentumok felkutatása, archív anyagok összegyűjtése, rendszerezése után, 2007 augusztusában kezdte el forgatni Siklósi Beatrix és Matúz Gábor, hogy megörökítsék a történelmi emlékezet számára a siralomházban annak idején hónapokat eltöltött halálraítélt életét és gondolatait. A megrendítő film megtekintését beszélgetés

követe, amely a személyes találkozás erejével idézte fel egy rendkívül nehéz kor embert próbáló napjait.

hírmondó

Illyés Gyula:

Ne feledd a tért...

Ne feledd a tért, ahol elesetek ők,
a földet se feledd,
bárhol hulltak el ők, fajtánk hű férfiai, az a föld
szent ügy hős-helye lett.
Mert hol tiszta ügyért s így lám temiattad –
érted is hulltak el ők:
terül az bárhol a föld,
rejtelmesen egy terület!
Úgy az övök, hogy már a tied.

Ne feledd hát a teret, hol bár a lebírt had
bár legutolsó hátvéde ledől!
Míg nem feledd:

nem nyugszanak ők. Nem holt, nem letiport sereget
emészt el ott – vagy akárhol – a sirhant.
Új hont érlel a föld.